

Võ Đang Phái

Nam Phong tổng hợp

Bách khoa toàn thư mở Wikipedia

Núi Võ Đang

(ảnh vietbao.vn)

Võ Đang phái (**chữ Hán**: 武当派) (phiên âm latinh: *Wutang Pai*), còn có tên là **Võ Đang quyền** (*Wutang chuan*) hay **Võ Đang Công phu** (*Wutang Kungfu*), là môn phái võ thuật **Trung Hoa** xuất phát từ **núi Võ Đang** thuộc Tiêu Anh phủ, nằm giữa hai phần đất **Giang Tây** và **Hà Nam**. Sáng tổ là Trương Quân Bảo, đạo hiệu là **Trương Tam Phong** sống vào cuối đời **nhà Nguyên** và đầu đời **nhà Minh**. Mặc dù tục ngữ Trung Hoa có câu: "Thiên hạ công phu xuất Thiếu Lâm [ⓘ], song cũng lại có câu: "Bắc tôn Thiếu Lâm, Nam sùng Võ Đang". Điều này cho thấy vị thế của Võ Đang phái trong **võ thuật Trung Hoa**.

Mục lục

- ♦ [1 Lịch sử hình thành](#)
- ♦ [2 Quá trình phát triển](#)
- ♦ [3 Đặc trưng](#)
- ♦ [4 Nội dung của Võ Đang Nội gia quyền](#)
- ♦ [5 Xem thêm](#)
- ♦ [6 Chú thích](#)
- ♦ [7 Liên kết ngoài](#)

Lịch sử hình thành

Trương Tam Phong, hay còn gọi là Trương Chân Nhân, tên lúc nhỏ là Trương Quân Bảo, tổ tiên gốc ở Long Hồ Sơn, tỉnh Giang Tây. Thuở nhỏ, ông theo học đạo Nho và đạo Lão. Từ nhỏ ông đã được mẹ gửi đi học võ tại **chùa Thiếu Lâm**. Nhưng trong thời gian học võ Trương Tam Phong đã có một số bất đồng với đồng môn nên đã bị đuổi khỏi Thiếu Lâm. Nhờ bản tính thông minh hơn người, nên Trương Tam Phong đã sử dụng võ công của Thiếu Lâm để tạo nên 1 loại võ công mới đó là Thái Cực Thần Công danh tiếng và xây dựng nên Võ Đang.

Thái Cực Thần Công là loại võ công lấy nhu chế cương, lấy tĩnh chế động, lấy yếu thắng mạnh. Đây là loại võ công sử dụng lực đánh của đối phương vào mình để đánh trả lại. Thái Cực Thần Công được chia làm 2 loại là [Thái cực kiếm](#) và [Thái cực quyền](#).

Về người đã sáng lập ra nội gia quyền Võ Đang là Trương Tam Phong thì có hai thuyết do người thời Bắc Tống (960-1127) và người đầu thời Minh (1368-1644) đặt ra. Về lai lịch Trương Tam Phong sáng tạo ra nội gia quyền cũng có hai thuyết.

Một thuyết bảo đêm ông nằm mộng thấy thần Chân Võ truyền dạy quyền pháp, sau khi trời sáng một người giết cả trăm giặc vì thế mà kỹ thuật giao đấu võ thuật nổi tiếng ở đời.

Một thuyết bảo Trương Tam Phong quan sát hạc và rắn đánh nhau, hạc từ trên cây xà xuống đánh con rắn dài nằm khoanh tròn. Rắn dài đang tĩnh chột động, tránh né có hướng do đó Trương hiểu rõ tính "lấy tĩnh chế động, lấy nhu khắc cương" là một đạo lý.

Vào Triều Nguyên, vua Huệ Tôn (Thuận Đế), niên hiệu Nguyên Thống (năm 1333) ông thi đỗ Mậu Tài (Tú Tài ngày nay) và làm quan Linh ở Trung Sơn và Bắc Lăng. Về sau ông bỏ đường công danh để chu du thiên hạ.

Ông đã từng theo học võ và [Phật giáo](#) tại [Tung Sơn Thiêu Lâm Tự](#) khoảng 10 năm.

Vì nhận thấy võ thuật [Thiêu Lâm Tự](#) thuộc về cương quyền ngoại tráng, cho nên khi thành đạo sĩ tu luyện tại núi Võ Đang, ông đã khai sáng Võ Đang quyền pháp, với đặc tính nhu nhuyễn trong kỹ thuật, phối hợp với nội lực tĩnh luyện.

Theo mục "Phương Kỳ Truyện" trong Minh sử có chép "" Trương Toàn Nhất có tên thật là Trương Quân Bảo, đạo hiệu là Trương Tam Phong dung mạo khôi ngô, thân giống rùa, lưng giống hạc, tai to, tròn mắt, râu cứng như kích. Dù trời nóng hay lạnh, Trương Tam Phong thường mặc một bộ áo quần, đầu đội nón, mỗi ngày ăn hơn một đấu gạo, và đi hơn trăm dặm đường.

Ông cùng học trò đi chơi núi Võ Đang, vì thích phong cảnh nơi đây, ông đã lập ra Lều cỏ trên núi Võ Đang để tu luyện. Vua Minh Thái Tổ nghe tiếng vào năm Hồng Vũ thứ 14 tức năm 1382, có sai sứ đến tìm ông nhưng không gặp ".

Theo Hoàng Tông Hy, một học giả đời Thanh cho rằng Trương Tam Phong sống vào đời Bắc Tống (950-1275). Còn có thuyết cho rằng Trương Tam Phong sinh ngày 9 tháng 4 năm 1247, Triều Nguyên, sống đến Triều Minh, thọ trên 200 tuổi. Theo Quốc Kỳ Luận Lược của Từ Triết Đông, những thuyết này không đáng tin cậy.

Quá trình phát triển

Cũng như triết lý Lão Trang và Kinh Dịch được áp dụng dẫn đạo thực hành. Môn quyền nổi danh nhất của Võ Đang phái là "Thái Cực Quyền" được Trương Tam Phong sáng chế vào thế kỷ 14.

Theo sách "Thái Cực Quyền Luận" của Vương Tông Nhạc có ghi: "Những điều bàn luận trong sách này đều căn cứ vào tài liệu truyền dạy của Trương Tam Phong tiên sinh, để giúp hào kiệt trong thiên hạ, tăng thêm tuổi thọ, sống lâu, chớ không nghĩ đến chuyện dùng Thái Cực Quyền để làm phương tiện chiến đấu với kẻ địch".

Trên dòng sông lịch sử dài dặc và chậm chậm chảy, đưa núi Võ Đang làm nơi bắt nguồn cho phái Võ Đang, đời đời mật truyền công phu nội gia Võ Đang trong Đạo giáo, đồng thời tiến thêm một bước càng thêm phong phú và phát triển mạnh. Cuối đời Thanh, đầu thời Dân quốc, khi lão đạo sĩ Từ Bản Thiện nhận làm Tổng đạo Kim Sơn cuối cùng của núi Võ Đang thì công phu nội gia quyền đạt tới cực kỳ cao trào. Từ đạo tổng vốn giỏi "Cửu cung Bát quái chương", chuyên có "Thái cực kiếm", "Võ Đang quyền", "Huyền vũ côn" v.v...

Trải qua diễn biến mấy trăm năm, công phu nội gia của Võ Đang từ bài nhập môn sơ đẳng nhất, năm bài mười ba thế quyền dần dần phong phú lên như: Võ Đang đồng tử công, Huyền Vũ côn, Tam hợp đao, Long môn thập tam thương v.v... Công phu Võ Đang được coi là một trong những đại môn phái của võ thuật truyền thống Trung Hoa, nếu xét về bề dày lịch sử cũng như kho tàng võ học thì chỉ sau võ thuật Thiếu Lâm mà thôi.

Đặc trưng

Quyền Võ Đang là võ thuật giao đấu, lại dung hợp các giáo nghĩa của Đạo giáo như "lấy mềm yếu thắng cứng mạnh", "xử hiền giữ mềm mỏng" ...

Xét từ công phu tập luyện đã quán thông các phương pháp tu luyện của Đạo giáo như ngưng thần chuyên ý, ý khí cung dụng v.v.. Quyền pháp, kiếm thuật Võ Đang về sau trở thành nội dung trọng yếu của giáo đồ đạo giáo tu hành theo tôn giáo, thể ngộ ý nghĩa của tôn giáo, đồng thời còn dùng để làm khỏe mạnh thân thể.

Đệ tử Võ Đang không bắt buộc phải ăn chay nhưng nếu không ăn chay thì sẽ không được tiếp nhận chức chương môn. Đệ tử Võ Đang đa số là nam giới.

Võ Đang còn có một môn quyền pháp rất nổi tiếng trong giới võ lâm Trung Hoa là [Bát Quái chương](#), có người gọi nó là Bát Quái quyền, nhưng không nên lẫn lộn nó với [Bát cực quyền](#) của [Bắc Thiếu Lâm](#).

Nội dung của Võ Đang Nội gia quyền

Xem thêm chi tiết tại [Nội gia quyền](#) và [Hình Ý Quyền \(Luc Hợp Quyền\)](#)

Võ Đang phái, còn gọi là Võ Đang quyền sau này trong dân gian gọi là Nội gia quyền được mở rộng nội dung bao gồm các loại quyền thuật sau:

1. Võ Đàng quyền nguyên thủy của Võ Đàng, sau này tục gọi là [Nội gia quyền](#) ám chỉ tất cả các loại quyền pháp của Võ Đàng sau luôn cả thời [Trương Tam Phong](#) chế tác - như được liệt kê trong phần dưới đây.
2. Võ Đàng Hình Ý quyền không nên lẫn lộn với Hình Ý quyền hay Lục Hợp Quyền (còn gọi là [Tâm ý bả](#)) của [Thiếu Lâm](#).
3. [Trương Hình Quyền](#), còn được gọi là *Hình Ý Linh Thú quyền* còn bị diễn dịch là *Hình Ý quyền* gây nhầm lẫn sau này.
4. Võ Đàng [Bát Quái chương](#)
5. [Thái Cực quyền](#) do [Trương Tam Phong](#) sáng tác ra.
6. Thái Cực Khí công tục gọi là *Thái Cực Thân công* do [Trương Tam Phong](#) chế tác.
7. Thái cực bất tâm công

Xem thêm [Võ thuật](#)

- ♦ [Võ Thiếu Lâm](#)
- ♦ [Nga Mi Võ Phái](#)
- ♦ [Trương Tam Phong](#)
- ♦ [Thái cực quyền](#)
- ♦ [Bát quái chương](#)
- ♦ [Hình ý quyền](#)
- ♦ [Nội Gia Quyền](#)

Chú thích

△ Dịch: tất cả các loại võ công trong thiên hạ ở Trung Hoa đều có nguồn gốc từ [Thiếu Lâm Tự](#)

Liên kết ngoài [Việt Nam Võ Đàng Thái Cực](#)

- ♦ [Võ Đàng Phái \(Wutang Pai\) - Bản tiếng Anh](#) - Tạp chí Kungfumagazine.com
- ♦ [Xing Yi Quan - Wutang Pai \(Hình Ý Quyền Võ Đàng Phái\)](#)
- ♦ [Võ Đàng kungfu](#)
- ♦ [Võ thuật truyền thống Trung Hoa](#)

Trương Tam Phong

Bách khoa toàn thư mở Wikipedia

Trương Tam Phong

Tượng ông trên [núi Vũ Đang](#)

Xem hình gốc [tại đây](#)

Sinh	Trương Quân Bảo 1247 Liêu Ninh
Mất	1458
Quốc tịch	Trung Quốc

Trương Tam Phong (張三丰 / 張三豐), tên thật là **Trương Quân Bảo** (張君寶), là một [đạo sỹ](#), người sáng lập [Vũ Đang](#) - môn phái võ thuật lớn ở [Trung Quốc](#), và theo tiểu thuyết của [Kim Dung](#), là người sáng tạo [Thái Cực Quyền](#) và [Thái Cực kiếm pháp](#).

Ông còn được gọi dưới nhiều tên khác:

- ✦ Trương Thông
- ✦ Trương Toàn Nhất
- ✦ Huyền Huyền Tử (tên hiệu)
- ✦ Trương Lạp Thác tức Trương bắn thiu do ông ăn mặc đơn giản, dù nóng hay lạnh, chỉ mặc một áo nạt và một nón mê (theo Minh sử, Phương Kỳ truyện)^[1].

Mục lục

- ♦ [1 Truyền thuyết](#)
- ♦ [2 Hình ảnh trong văn học kiếm hiệp](#)
- ♦ [3 Thông tin bên lề](#)
- ♦ [4 Chuyển thể](#)
 - [4.1 Phim](#)
 - [4.2 Phim truyền hình](#)
- ♦ [5 Xem thêm](#)
- ♦ [6 Chú thích](#)
- ♦ [7 Liên kết ngoài](#)

Truyền thuyết

Theo ghi nhận của cổ thư Trung Hoa thì Trương Tam Phong là một người có hình dung cổ quái, tóc dài, râu rậm, mặt đỏ, môi thắm, ăn khỏe như cạp, đi nhanh như gió cuốn. ^[2]

Trong các môn phái Võ thuật ở [Trung Quốc](#) thì hai phái nổi tiếng nhất là [Võ Đang](#) và [Thiếu Lâm](#). Một phái ở miền Nam, một phái ở miền Bắc. Một phái thuộc [Đạo gia](#), một phái thuộc [Phật gia](#). Nói đến Thiếu Lâm quyền không thể không nói đến [Đạt Ma Tổ Sư](#). Nói đến Võ Đang Nội Gia Quyền không thể không nói đến Trương Tam Phong với hành trạng thần bí. Kỳ thực địa vị Trương Tam Phong trong lịch sử [Đạo giáo](#) còn rục rờ hơn lịch sử sáng lập phái Võ Đang nữa. Đạo giáo bắt đầu từ đời [Kim](#) và [Nguyên](#), dần dần chia ra làm hai nhánh lớn là [Chính Nhất Giáo](#) và [Toàn Chân Giáo](#), một ở phương Nam, một ở phương Bắc, đại để họ lấy vùng Nam Bắc [sông Giang - sông Hoài](#) làm ranh giới. Chính Nhất Giáo là tên gọi tắt các phái sùng bái quỷ thần, vẽ bùa niệm chú, đuổi ma trừ tà; còn Toàn Chân Giáo chú trọng vào đạo đức tự thân và tu dưỡng hành công. Đến thời cuối [nhà Minh](#) đầu [nhà Thanh](#), hai phái lại có xu thế giao lưu dung hợp với nhau nhờ sự vận động của Trương Tam Phong. Vị “ẩn tiên” tiêu điều tự tại Trương Tam Phong là người hành tung vô định và là một [đạo sĩ](#) có phần thần bí.

Đã có đến 20 loại giả thuyết về tên tuổi, tự hiệu và quê quán của ông. So sánh những giả thiết phổ biến, chúng ta có thể biết ông có các tên Trương Thông, Trương Toàn Nhất tên tự là Quân Thực (hay Quân Bảo), hiệu là Huyền Huyền Tử, ở [Ý Châu](#), [Liêu Đông](#) giữa đời Nguyên, Minh. Trương Tam Phong có phong tư khôi vĩ, mắt lớn tai to, râu dài tới rốn. Bất cứ thời tiết nóng hay lạnh, ông chỉ mặc một áo nạp và một nón mê, có khi ăn nhiều hết mấy đấu com, nhưng cũng có khi một ngày chỉ ăn một lần, hoặc mấy tháng không cần ăn. Vì không chú ý về ăn mặc nên ông được người ta gọi là “Trương lạp thác”. (lạp thác: bần thủ).

Theo truyền thuyết của [Đạo giáo](#), Trương Tam Phong từng là thuộc viên của [Thái thú Hoa Châu](#). Một lần nọ, ông cùng Thái Thú đến [Hoa Sơn](#) bái yết một [Đạo sĩ](#) tên [Trần Đoàn](#). Trần Đoàn mời họ ngồi, bày trà và đặt một chỗ ngồi cao quý như có ý chờ đợi ai đó. Một lúc sau, quả nhiên có một vị Đạo sĩ đến với áo bào lam, nón vải, thái độ ngạo nhiên. Trần Đoàn hết sức cung kính với vị Đạo sĩ ấy, hai người nói chuyện một hồi. Thái Thú thấy mình bị đối xử lạnh nhạt có phần không vui. Vị đạo sĩ nọ rút từ ống tay áo ra ba hột táo, một đỏ, một trắng, một xanh và nói: “Tôi đến đây vội quá không mang theo vật gì, chỉ có ba hột táo này, chúng

ta chia nhau cùng ăn nhé”. Rồi tự ăn một hột màu đỏ, hột trắng chia cho Trần Đoàn, hột xanh cho viên Thái thú.

Thái Thú cho rằng Đạo Nhân khinh mình nên trao hột xanh ấy cho Trương Tam Phong. Trương Tam Phong ăn liền và lập tức thấy tinh thần như đổi khác, thân thể nhẹ nhàng, khỏe mạnh hẳn lên. Đạo nhân cười lớn bái biệt rồi đi mất dạng. Thái Thú lấy làm lạ bèn hỏi nguyên do, Trần Đoàn đáp: “Đạo nhân ấy là tiên ông [Lã Động Tân](#) đó. Ba hột táo kia là táo tiên chia ra làm ba loại thượng, trung, hạ. Đại nhân còn tục cốt nên chỉ ăn hột xanh. Đạo tu thân không thể một bước lên trời được mà phải tiến theo tuần tự, dục tốc bất đạt mà”. Thái Thú nghe xong lấy làm ân hận vì mình đã bỏ mất cơ duyên. Sau khi ăn được táo tiên, Trương Tam Phong đã thành người tiên đắc đạo bèn đi lãng du giang hồ, hành tung không định. Có lúc ông hồn nhiên tự tại cười nói giữa chợ, cầu đảo trừ họa cho người, có lúc lại làm nông dân, được mọi người gọi là “Chân tiên”. Sau đó, Trương Lạp Thác đến núi Võ Đang ở Hồ Bắc, vào núi tu luyện, lập am ở trước Ngọc Hư Cung dưới cây cao gò sâu, luyện thành “Cửu chuyển kim đan”. Trương Tam Phong thường nói với người bản địa: “Núi này ngày sau đại hiển đấy”.

[Minh Thái Tổ Chu Nguyên Chương](#) rất hâm mộ ông, sai người đi tìm nhưng không gặp. Sau Minh thành tổ Chu Lệ nhiều lần sai người đi tìm nhưng đều không gặp. Tháng 2 năm [Vĩnh Lạc](#) thứ 10 (Tây lịch 1404), [Minh Thành Tổ Chu Lệ](#) gửi cho Trương Tam Phong bức thư:

“Hoàng Đế kính dâng thư lên chân tiên Trương Tam Phong: Trẫm ngưỡng mộ chân tiên đã lâu, mong cầu được thân đón bậc nghi phạm, từng sai sứ bầy hương án viết thi đi tìm hết danh sơn để mời đón. Đạo Đức chân tiên cao cả, cao hơn vạn hữu, thể hợp với tự nhiên, thần diệu không lường. Tài chất của Trẫm kém cỏi, đức hạnh mỏng manh, mà chỉ có lòng chí thành mong gặp, suốt đêm ngày không quên. Lại kính cẩn sai sứ dâng thư cẩn rọng mời, mong chờ xe mây giá lâm để thỏa lòng kính mộ mong mỏi của Trẫm. Ngày 6 tháng 2.”

Lòng chí thành cung kính của một vị thiên tử với một “đạo sỹ bản thiu” như thế cũng là tốt cùng rồi! Sau này Thành tổ Chu Lệ phong cho Trương Tam Phong là “Lão Sư”, “chân tiên”. Minh thế tông Chu Hậu tổng lại gia phong thêm tên hiệu “Thanh Hư nguyên diệu chân quân”. Trương Tam Phong rất được người đời tôn sùng. Trước tượng của Trương Tam Phong ở Chân Tiên điện, viên gạch xanh ở dưới đất bị lõm sâu xuống bởi người ta dập đầu bái lạy. Phương Pháp sống của Trương Tam Phong - Cuối cùng ý nghĩa sống của con người là gì? - Đời người đi tìm cái gì là tối cao? Đó là những câu hỏi mà nhân loại đã đi tìm lời giải đáp suốt mấy ngàn năm qua. Nói cho cùng, bất luận là [Nho giáo](#), [Đạo giáo](#), [Phật giáo](#) hay [Cơ Đốc giáo](#), [Hồi giáo](#) cũng chỉ là tìm câu giải đáp về “kiếp người” ấy thôi. Đạo gia Trương Tam Phong cũng có câu giải đáp của riêng mình!

Sinh hoạt vật chất của Trương Tam Phong thấp đến độ cuối cùng, một năm bốn mùa ông chỉ có một áo nạp, một nón mê, mặc không đủ ấm, ăn không đủ no, bản thiu như một "tiên sinh ăn mày". Trong con mắt người đời, Trương Lạp Thác như vậy là khổ lắm, nhưng trong lòng ông cảm thấy vô cùng khoái hoạt, vô cùng tự tại, và nhờ vậy vô cùng trường thọ! Chỉ cần ông gặp Thái tổ hoặc Thành tổ một lần thì đã có đủ hết vinh hoa phú quý, nhưng Trương Tam Phong coi quyền thế như cỏ rác, tiền của như đất cát, ông từ chối không gặp, mặc lời mời khản khoản của Hoàng đế. Trương Tam Phong chủ trương cuộc đời là sống theo ý thích của mình, không bị câu thúc bởi bất kỳ cái gì. Thậm chí ông còn chẳng để ý đến các giới luật của đạo môn nữa. Ông chỉ cầu được tiêu diêu tự tại, điều ấy phản ánh khá nhiều trong bài thơ trong truyền của ông như:

Khoái Khoái Khoái, hồng trần ngoại
Nhàn nhàn nhàn, tự vân gian
Diệu diệu diệu, từng nhai nhất thanh khiêu
Lai lai lai, bồng lai đảo hoa khai.

Tạm dịch:

Khoái Khoái Khoái, ngoài cõi trần
Nhàn nhàn nhàn, giữa mây vờn
Diệu diệu diệu, hú một tiếng non vào núi
Đến đến đến, đảo bồng lai hoa xuân.

Sáng tạo đạo phái Võ Đang và Nội gia quyền Võ Đang ở [Hồ Bắc](#) có khí thế hùng vĩ, từ xưa đã được xưng tụng là "Thái Nhạc" và "Thiên hạ danh sơn", trở thành một thánh địa của Đạo giáo với những đạo gia nổi tiếng như đời [nhà Chu](#) có [Doãn Hỷ](#), đời [nhà Hán](#) có [Âm Trường Sinh](#), đời [nhà Tấn](#) có [Ta Sung](#), đời [nhà Đường](#) có [Lã Đồng Tân](#), đời [nhà Tống](#) có Trần Đoàn, đời [nhà Nguyên](#) có [Trương Tông Thanh](#) đều tu luyện ở đó. Từ đời Đường, nơi bắt đầu xây dựng đạo quán. Đời Tống, đời Nguyên đều xây dựng thêm. Đến cuối đời Nguyên, các đạo quán ấy đa số bị hủy hoại bởi binh loạn liên miên. Đến đời Minh, Thành tổ mới cho xây dựng lại quy mô các quần thể cung khán khiến nơi đây thành danh sơn đạo giáo do Minh Thành Tổ quá sùng bái Trương Tam Phong. Núi Võ Đang là đại bản doanh của Trương Tam Phong tu luyện và truyền đạo, ông vào núi Võ Đang rồi nhưng chưa công khai tự lập môn phái, chỉ lấy danh nghĩa là đạo gia du phương tự nhận đệ tử. Sau niên hiệu Vĩnh Lạc, các đạo sỹ ở núi Võ Đang đều thờ Trương Tam Phong là tổ sư phái Võ Đang.

Võ đang phái của Trương Tam Phong có nhiều điểm khác biệt. Một là thờ bái [Chân Võ Đại Đế](#), coi Chân Võ Đại Đế là tổ sư. Hai là coi trọng tu luyện "nội đan". Phái Võ Đang thuộc phái thanh tu, coi trọng tu luyện nội đan, đối lập với "ngoại đan". Ngoại đan là điều chế được thảo bằng lô đỉnh để chế tạo thành thuốc "trường sinh bất tử" (tức kim đan). Sau các đạo sỹ dùng phương thuật ấy phát triển thêm, đem thân thể chính mình ra làm "lô đỉnh" (lô nấu), dùng thể chất "tinh" và "khí" của mình làm dược liệu, họ gọi là khiến cho "tinh, khí, thần" ngưng tụ kết thành "Thánh Thai", đó gọi là "Nội đan". Ba là tập luyện kỹ thuật Nội Gia Quyền của Võ Đang. Bốn là chủ trương tam giáo hợp nhất. Không ít sách vở đã chép, Nội gia quyền là do Trương Tam Phong sáng lập, theo truyền thuyết là do đêm ông nằm mộng thấy [Chân Vũ Đại Đế](#) truyền dạy cho môn quyền pháp ấy rồi sáng tạo ra Võ Đang phái Nội gia quyền, chuyên về nội công. Cuối đời Minh có Hoàng Tông Hy viết "Vương Trung Nam mộ chí minh" nói rằng:

"Sở dĩ gọi là Nội gia vì lấy tĩnh chế động, kẻ sử dụng ứng theo tay mà mà phát ra để phân biệt với nội gia của Thiếu Lâm, đó bắt đầu từ Trương Tam Phong".

Các triết gia Trung Quốc trong vòng hơn 2000 năm không ngừng tìm hiểu sự khởi nguyên của trời đất, họ đã đề xuất ra quan niệm vạn vật nhất thể và mọi biến hóa của trời đất đều do hai khí "Âm" và "Dương" kết hợp, họ cho rằng thiên biến vạn hóa do hai quẻ "Càn" và "Khôn" mà ra. Trương Tam Phong kế thừa quan điểm ấy, ngay đến tên "Tam Phong" của ông theo tự hình cùng liên quan tới "Càn" và "Khôn". Trong "Thái Cực quyền luận" ông cũng kết

hợp các triết lý Âm Dương, Ngũ Hành, Bát Quái. Trương Tam Phong cho rằng tập luyện Nội gia quyền trước hết là để dưỡng tâm định tính, tụ khí thu thần. Cũng giống như [Thiếu Lâm quyền](#), Nội gia Quyền không truyền cho người ngoài môn phái, đến nay truyền thống ấy vẫn còn. Võ Đang do Trương Tam Phong sáng lập, sau này dần dần được sát nhập vào Toàn Chân đạo, người đời sau thu thập các tác phẩm của ông thành bộ "Trương Tam Phong toàn tập".

Hình ảnh trong văn học kiếm hiệp

Sách [Taichichuan](#) (Ohara) tả: *Trương Tam Phong về người khô vỹ, anh tuấn, dáng như rùa, vóc như hạc, tai to mắt sáng, trang phục bình dị mà trang nghiêm nhuộm màu tiên phong đạo cốt, duy bộ râu có vẻ hơi phi phàm, lãng tử. . .*

Ông còn là nhân vật xuất hiện trong 2 cuốn tiểu thuyết võ hiệp của nhà văn Kim Dung "Thần Điều Đại Hiệp" và "Ỗ Thiên Đồ Long Ký". Trong "Thần Điều Đại Hiệp", lúc đó ông mới có 14 tuổi, là tăng nhân của chùa Thiếu Lâm. Ông cùng sư phụ mình là Giác Viễn đại sư đuổi theo Tiêu Tương Tử và Doãn Khắc Tây vì hai tên này đã lên vào Tàng Kinh Các Thiếu Lâm ăn cắp bộ sách "Cửu Dương Chân Kinh". Đuổi nhau tới núi Hoa Sơn thì gặp đôi vợ chồng Quách Tĩnh-Hoàng Dung, Dương Quá-Tiểu Long Nữ, và rất nhiều cao thủ võ lâm khác như Chu Bá Thông, Hoàng Dục Sư, Nhất Đăng đại sư, Anh Cô. . . và cả Quách nhị cô nương Quách Tương vừa ở trên Hoa Sơn viếng mộ Hồng Thất Công và Âu Dương Phong đi xuống. Quân Bảo và Giác Viễn đại sư liền kể về việc kinh thư bị trộm cho mấy người kia nghe. Thấy không ổn, Doãn Khắc Tây và Tiêu Tương Tử dùng gian kế nhét kinh thư vào bụng của một con vượn trắng to để nhằm hồng chối tội. Nên Giác Viễn đại sư và Quân Bảo đành phải quay trở về Thiếu Lâm chịu tội làm mất kinh thư.

Ở "Ỗ Thiên Đồ Long Ký", ông xuất hiện cả ở thời niên thiếu lẫn cả lúc về già. Khi ông gặp lại Quách Tương ở thời điểm hai, năm 16 tuổi, hai năm sau "Thần Điều Đại Hiệp", Quách cô nương liền hỏi vì sao mà Giác Viễn thiền sư lại bị xích chân tay như vậy. Quân Bảo liền kể lại vì làm mất kinh thư nên sư phụ Giác Viễn bị phương tượng bắt gánh nước bổ củi, xích tay xích chân, lại cấm không cho được nói chuyện với người khác. Quân Bảo vốn cùng tuổi với Quách Tương nên cô rất quý cậu ta bèn tặng ngay đôi La Hán bằng sắt mà Vô Sắc thiền sư (bạn thân của Dương Quá đại hiệp) tặng cho mình mấy năm trước (khoảng gần cuối "Thần Điều Đại Hiệp"). Quách Tương vốn tính ngang bướng thấy vậy liền lên chùa Thiếu Lâm đòi tìm phương tượng và Vô Sắc thiền sư (để xin tha tội cho đại sư Giác Viễn. Giữa lúc Quách Tương đang cãi cọ với các nhà sư Thiếu Lâm thì từ đâu xuất hiện một cao thủ võ công vô cùng lợi hại có biệt danh "Côn Lôn Tam Thánh" tên là Hà Túc Đạo tới gây rối, đòi gặp mặt Giác Viễn đại sư để tỉ thí. Giác Viễn đại sư liền giao đấu với y, đến lúc tưởng thua tới nơi thì đột nhiên Quân Bảo ra chiêu "Tứ Thông Bát Đạt" do thừa trước Dương Quá có chỉ dạy cho, khiến cho Hà Túc Đạo thua Giác Viễn đại sư. Y tức mình liền đấu võ với Quân Bảo nhưng đánh tới tận hiệp thứ mười mà gã vẫn không thể đánh ngã nổi cậu. Hà Túc Đạo liền nhận thua và trước khi đi y nói Doãn Khắc Tây muốn chuyển tới Giác Viễn đại sư lời xin lỗi vì đã ăn cắp Cửu Dương chân kinh và y còn nói: "**Sách ở trong hầu nhưng Hà Túc Đạo lại nghe ra là Sách ở trong đầu (đầu)**". Đơn giản vì Doãn Khắc Tây vốn là người Tây Vực nên giọng nói đã rất khó nghe, lại là lời nói trước lúc chết nên Hà Túc Đạo nghe nhầm cũng là lẽ đương nhiên. Sau khi Hà Túc Đạo đi rồi, phương tượng Thiếu Lâm liền sai người bắt Quân Bảo vì tội học võ công mà chưa được phép. Giác Viễn đại sư vốn yêu thương Quân Bảo như con đẻ, sợ nếu như cậu mà chịu hình phạt của chùa thì sẽ khó bảo toàn tính mạng nên ông đã liều chết cứu Quân Bảo và Quách Tương cho vào hai thùng nước rỗng, sau đó ông chạy khỏi chùa

Thiếu Lâm. Khi tới chân núi, thoát khỏi sự truy đuổi của tăng nhân, Giác Viễn đại sư do đã bị trọng thương lúc giao đấu với Hà Túc Đạo nên đã kiệt sức và viên tịch. Trước lúc mất ông đã đọc lại toàn bộ Cửu Dương chân kinh cho Quách Tương và Quân Bảo nghe. Quách Tương nghe xong nhớ khoảng ba phần, còn Quân Bảo do vốn đã biết một nửa Cửu Dương chân kinh nay lại biết thêm hai phần nữa do Giác Viễn đại sư nên anh đã biết được sáu, bảy phần của bộ kinh này. Sau khi chôn xong Giác Viễn sư phụ, anh liền chia tay Quách Tương. Anh liền lên núi Võ Đang kiếm một cái hang luyện tập chăm chỉ Cửu Dương thần công mà Giác Viễn để lại, trong mười năm sau nội lực đã tiến bộ vượt bậc. Về sau lại học Đạo Tạng, tâm đắc phép luyện khí của Đạo gia. Rồi có một ngày, ông bỗng nhận ra cái lỗ nhu khắc cương trong võ học, sung sướng quá liền ngửa mặt lên trời cười một hồi dài. Chính tiếng cười đó đã khai sinh ra một vị đại tông sư trước không có ai mà sau thì cũng không ai theo kịp. Về sau ông đi du ngoạn nhìn thấy ba ngọn núi hùng vĩ vươn lên đâm vào mây, lại ngộ ra sở học võ công nên đã tự đặt cho mình tên hiệu Tam Phong. Sau đó ông sáng lập ra Võ Đang phái danh trấn thiên hạ với "Võ Đang Thất Hiệp" gồm Tống Viễn Kiều, Du Liên Châu, Du Đại Nham, Trương Tông Khê, Trương Thuý Sơn, Ân Lê Đình, Mạc Thanh Cốc.

Thông tin bên lề

Trương Tam Phong còn sáng tạo ra 1 bộ võ học có tên là Cửu Tiêu Chân Kinh trước khi sáng tạo ra Thái Cực Quyền Và Thái Cực Kiếm. Cửu Tiêu Chân Kinh gồm 9 chương tu luyện nội công, điền tích võ học này sử dụng cương nhu nhị kinh (giống như Thái Cực) để hóa giải các thế đánh của đối phương và phản đòn, sức mạnh được sánh ngang Dịch Cân Kinh.

Chuyển thể

Phim

Bộ phim kiếm hiệp [Thái Cực Trương Tam Phong](#)^[3]

- Võ Đang Trương Tam Phong phát hành năm 1996, do [Quan Lễ Kiệt](#), [Bào Phương](#), [Lạc Ứng Quân](#), [Tăng Vỹ Quyền](#), [Lương Bội Linh](#), [La Lạc Lâm](#) đóng.

Phim truyền hình

[Ỗ Thiên Đồ Long ký](#)

- Thái Cực Trương Tam Phong (*en:Tai Chi Master*), [ATV](#) sản xuất năm 1979, Vạn Tử Lương, Mễ Tuyết, Lương Tiểu Long, Dương Trạch Lâm, Cao Hùng, La Liệt đóng và Thái Cực Trương Tam Phong II năm 1981
- Thái Cực Trương Tam Phong năm 1993 (*en:Tai Chi Master*) do [Lý Liên Kiệt](#) và [Dương Tử Quỳnh](#) thủ vai
- Thiếu niên Trương Tam Phong, năm 1990, do [Hà Gia Kính](#) đóng
- [Thiếu niên Trương Tam Phong](#), năm 2001, do [Trương Vệ Kiện](#) vai Trương Tam Phong, [Tô Hữu Bằng](#) vai Dịch Thiên Hành, [Lý Băng Băng](#) vai Tần Tư Dung, [Lý Tiểu Lộ](#) vai Minh Đạo Hồng, [Lâm Tâm Như](#) vai Băng Tâm, [Trương Thiết Lâm](#) vai Phi Long tướng quân, [Vương Diễm](#) vai Triệu Ngọc Nhi, [Nghiêm Khoan](#) vai Dịch Kế Phong, [Vương Đức Thuận](#) vai Dịch Vân, [Hồ Tĩnh](#) vai Lăng Tuyết Nhạn, [Tae](#) vai Trương Thúy Sơn
- Một biến tấu nữa trong đó Trương Quân Bảo cùng thời với Chu Nguyên Chương trong bộ phim Võ Đang năm 2003, có sự tham gia của diễn viên [Lý Nhược Đồng](#), [Tiêu Ân Tuấn](#), [Nghiêm Khoan](#), Võ Đang II năm 2005
- TânỖ Thiên Đồ Long Ký năm 2009, do [Vu Thừa Huệ](#) thủ vai Trương Tam Phong.

Xem thêm

[Trần Đoàn](#)

- ♦ [Lã Đồng Tân](#)

Chú thích

1. [^ Trương Tam Phong-tổ sư môn phái Võ Đang](#)
2. [^ Theo Trung Quốc Đạo giáo chư thần](#)
3. [^ vnexpress. net/Vietnam/Van-hoa/San-khau-Dien-anh/2004/06/3B9D3CE2/ Lý Tiểu Lộ trong phim "Thời niên thiếu Trương Tam Phong"](#)

Nguồn: https://vi.wikipedia.org/wiki/Tr%C6%B0%C6%A1ng_Tam_Phong

Nam Phong tổng hợp

Ngày 02/07/2013